

رویداد

هشدار آمریکا به جمهوری آذربایجان

● معاون سخنگوی وزارت خارجه آمریکا تأکید کرد واشنگتن با دقت اوضاع در مرز میان ارمنستان و جمهوری آذربایجان را زیر نظر داشته و انتظار دارد باکو نیروهای نظامی خود را از این منطقه مرزی خارج کند. به گزارش اسپوتنیک، «جالبنا پوتر»، معاون سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، در کنفرانسی خبری گفت: ما با دقت اوضاع در امتداد مرز تعیین‌شده میان ارمنستان و جمهوری آذربایجان را زیر نظر داریم. تحرکات نظامی در مناطق مورد مناقشه، غیرمسئولانه هستند و اقدامات تحریک‌آمیز غیر ضروری محسوب می‌شوند.

اخراج کارکنان منتقد متروی مسکو

● رئیس یک اتحادیه صنفی روسیه گفت خدمات متروی مسکو اقدام به اخراج بیش از ۴۰ نفری کرده که تصور می‌شود بسیاری از آنها به‌ خاطر عقاید ضدکرم‌لین یا ثبت حمایت از «الکسی ناوالنی»، منتقد سیاسی در بند، اخراج شده‌اند. به گزارش رویترز، پلیس حامیان ناوالنی، صریح‌ترین منتقد ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه را به دنبال برگزاری چند اعتراض ملی خواستار آزادی او در سال جاری، به‌شدت سرکوب کرده است.

دیدار نمایندگان دولت افغانستان و طالبان

● مذاکره‌کنندگان دولت افغانستان و طالبان در چارچوب دومین روز از آتش‌بس به مناسبت عید فطر، در دوحه قطر بسا یکدیگر دیدار کردند. گروه مذاکره‌کننده دولت افغانستان گفت دو طرف در این دیدار اوضاع این کشور را بررسی و بر ضرورت تسریع در مذاکرات در دوحه تأکید کردنت.

افزایش سرکوب مخالفان در میانمار

● گزارش‌های خبری از افزایش خشونت، سرکوب و فشار نظامیان حاکم بر میانمار علیه مخالفان دولت کودتا و اعتراض سازمان ملل به ادامه این کنش‌ها خبر می‌دهند. در جدیدترین موج از تشدید خشونت‌ها در میانمار، نظامیان این کشور روز گذشته حملاتی را علیه شبه‌نظامیان مخالف کودتا در شهر میندار در شمال غرب آغاز کردند.

گفت‌وگوی لارووف و بلینکن

● سخنگوی وزارت خارجه آمریکا گفت وزرای خارجه این کشور و روسیه بهبود روابط را بررسی خواهند کرد. نند پرایس، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، گفت آنتونی بلینکن، وزیر خارجه این کشور، بناسدت در دیداری که قرار است در هفته جاری با همتای روسی خود داشته باشد، روابط مسکو-واشنگتن را بررسی کند.

کمتز از چهار ماه پس از روی‌کارآمدن دولت دموکرات جو بایدن در واشنگتن، آشوب و ناآرامی به خاورمیانه بازگشت. موشک‌پرانی‌های هفته گذشته به شهر بیت‌المقدس پایانی بود بر صلح نسبی چهارساله که در دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ بر منطقه حاکم بود.

زمانی که دولت بایدن در ژانویه امسال کار خود را آغاز کرد، انتظار داشت‌که در مقایسه با رؤسای جمهوری سابق ایالات متحده، کمتر درگیر مناقشه اسرائیل و فلسطین باشد و در عمل نیز در این چهار ماه بی‌توجهی خود به این موضوع را نشان داد.

بایدن با گذشت چهار روز از تازه‌ترین دور درگیری میان حماس و اسرائیل، در جلسه مطبوعاتی درباره سیاست‌های جدید دولت در موضوع همه‌گیری کرونا و در پاسخ به سوالات خبرنگاران گفت که با بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، صحبت کرده و این را حق اسرائیل می‌داند که از خود دفاع کند، او ابراز امیدواری کرد که این جنگ «هرچه زودتر به پایان برسد». آنتونی بلینکن، وزیر خارجه ایالات متحده هم اعلام کرد که با همتای اسرائیلی خود و نیز محمود عباس، رئیس تشکیلات فلسطینی، در تماس بوده و اشاره کرد که «هادی عمرو» دیپلمات‌های نه‌چندان بلندپایه را به اسرائیل می‌فرستد تا بر طرفین در تماس باشد. در چنین شرایطی که مقام‌های آمریکایی بی‌تفاوتی به درگیری جدید واکنش نشان می‌دهند، زمین‌غزه در حال سوختن است و آرامش شهرهای اسرائیل هم با حملات موشکی شبانه و همچنین خشونت‌های بی‌سابقه بین جامعه یهودی و عربی به هم ریخته است. پایگاه دموکرات‌های چپ‌گرای نزدیک بایدن به‌شدت خواستار افزایش تلاش واشنگتن نه‌تنها برای متوقف‌کردن جنگ، بلکه برای پایان‌دادن کامل به این مناقشه است.

«مارتین ایندیک»، دیپلمات سرشناس آمریکایی و سفیر سابق آمریکا در اسرائیل که به مدت هشت سال هم مدیر انستیتیوی سیاست خاورمیانه در واشنگتن بود، در مقاله‌ای در «فارن‌افرز» با اشاره به درگیری اخیر حماس و اسرائیل می‌نویسد: «ما پیش از این هم جنگ‌های اسرائیل و حماس را دیده‌ایم و آخرین مورد آن در سال ۲۰۱۴ بود و ما دایم که این درگیری‌ها چگونه پیش می‌روند. حماس با کمک جهاد اسلامی فلسطین، موشک‌های خود را به طور بی‌رویه به سمت اسرائیل شلیک می‌کند و اسرائیل هم پاسخی نامتناسب به این موشک‌پرانی‌ها می‌دهد. ایالات متحده از حق اسرائیل در دفاع از خود حمایت می‌کند و اروپا هم تنها از اسرائیل می‌خواهد که به درگیری پایان دهد. حماس سرانجام تصمیم خود را برای آتش‌بس می‌گیرد. قطر و مصر براساس توافق معمول در آتش‌بس میانجیگری می‌کنند. هر دو طرف درحالی‌که نیروهای دفاعی اسرائیل و گردان‌های عادلین قسام حماس برای دور بعدی آماده می‌شوند، جان‌باختگان خود را دفن می‌کنند، آوارها را برمی‌دارند و به کار و زندگی خود برمی‌گردند. رویکرد دولت بایدن تاکنون نشان داده که ظاهراً واشنگتن با پذیرش چنین پایان ناخوشایندی مشکلی ندارد و به اولویت‌های دیگر توجه می‌کند - مدیریت همه‌گیری، بهبود

جهان

مناقشه‌ای بدون راه‌حل

مارتین ایندیک دیپلمات سرشناس آمریکایی می‌گوید ایالات متحده نه می‌تواند مناقشه اسرائیل و فلسطین را نادیده بگیرد و نه می‌تواند راه‌حلی برای آن بیابد

این مناقشه را تنها می‌توان مدیریت کرد

می‌تواند در راستای دستیابی به ایده تشکیل دو کشور چین و برنامه هسته‌ای ایران - و این مناقشه جایی در اولویت‌های بایدن ندارد. تن‌دادن بایدن به خواسته نتانیاھو هم نشان‌دهنده تغییر رویکرد واشنگتن در مقایسه با چهار سال گذشته است. نتانیاھو می‌خواهد دو طرف وارد درگیری بشوند و واشنگتن هم دست به هر اقدامی بزند، جز تلاش برای پایان‌دادن به جنگ.

واقعیات، نه اولویت‌ها

آیا بایدن باید بیشتر از این تلاش کند؟ از این گذشته، هر بحرانی فرصتی می‌آفریند. آیا این بار شرایطی می‌تواند موقعیتی را ایجاد کند که لزوم نقش‌آفرینی واشنگتن بیش از هر زمان دیگر باشد؟ آیا ایالات متحده

افزایش خشونت در کرانه باختری

ارتش اسرائیل از بروز درگیری‌های خشونت‌بار در کرانه باختری رود اردن خبر داد و اعلام کرد جنگنده‌های نیروی هوایی اسرائیل در شامگاه جمعه و نخستین ساعات بامداد شب‌به اهدافی در مرکز غزه را بمباران کردند. ارتش اسرائیل اعلام کرد که در جریان حملات شبانه خود به یک «مقر عملیاتی» حماس در حوالی مرکز شهر غزه یورش برده و علاوه‌برآن در همان عملیات به مراکز که آن را «سایت‌های زیرزمینی پرتاب موشک» خوانده نیز حمله کرده است. در این عملیات شبانه به «یک مرکز اطلاعات نظامی» و «چند سایت پرتاب موشک زمین به زمین» حمله شده است. جنگ اخیر میان اسرائیل و فلسطینی‌های گروه حماس که از دوشنبه پیش آغاز شده، به لحاظ گستردگی، شدت و میزان تلفات از سال ۲۰۱۴ تاکنون بیشینه نداشته است. در روزهای اخیر در کرانه باختری، از راه‌الم تا الخلیل

بیت‌المقدس شلیک شد. این موضوع باورنایپذیر، خشم نتانیاھو را در پی داشت. نخست‌وزیر اسرائیل راضی بود تا نفوذ حکومت حماس در همان نواز غزه محدود شود و به کرانه باختری و قدس شرقی نرسد.

باوجوداین، اهداف هر دو طرف در این مرحله کاملا محدود است. حماس امیدوار است تا بتواند جایگاه خود را در میان فلسطینیان ارتقا دهد و اسرائیل هم امیدوار است‌که بتواند دوباره بازارندگی خود در برابر حملات حماس را برقرار کند. در چنین شرایطی هیچ‌یک از طرفین علاقه‌مند نیستند که راه‌حل دو کشور از سوی ایالات متحده ارائه شود. حماس متعهد به راه‌حل یک کشوری است و اسرائیل در آن جایی ندارد. نتانیاھو متعهد به یک راه‌حل سه‌ کشوری است که در آن، حماس فقط در غزه حکمرانی کند و تشکیلات خودگردان فلسطین بر کناره‌های کرانه باختری.

طرف سوم این درگیری را هم از یاد نبریم. محمود عباس (ابومازن) به‌شدت تمایل دارد تا ایالات متحده دوباره خود را درگیر مناقشه اسرائیل و فلسطین کند؛ زیرا این امر به او کمک می‌کند تا دوباره مطرح شود. او چهار ماه بیهوده منتظر دریافت تماس تلفنی از بایدن بود و سرانجام بحران کنونی باعث شد وزیر خارجه آمریکا با او تماس بگیرد. درحال‌حاضر مذاکره‌کنندگان آمریکایی تجربه کافی با محمود عباس داشته‌اند و می‌دانند که او دیگر در موقعیتی کام بردارد؟. ایندیک در پاسخ به این سوالاتی که نسبت به سازش‌های لازم برای دستیابی به راه‌حل دو کشور تا پذیرد. عباس در ۸۵سالگی و در هفدهمین سال ریاست بر تشکیلات خودگردان که تنها قرار بود چهارساله باشد، میراث ماندگاری بر جا نگذاشته است. در این سال‌ها شکاف عمیق سیاسی میان فلسطینی‌ها تشدید شده؛ به‌طوری‌که حماس در واکنش به هر امتیازی که عباس به اسرائیل می‌دهد، او را خائن می‌خواند، اما ایومازن قصد دارد در این فرآهش‌های آخر به‌عنوان رهبری که از مصالحه درفره حقوق فلسطین امتناع ورزید، نامش در تاریخ ثبت شود. قبل از آغاز درگیری جدید حماس و اسرائیل، این امیدواری وجود داشت تا یک کابینه جدید در اسرائیل با مشارکت «نئیر لاپید» و «نقتالی بنت» با حضور احزاب راست، میان‌ررو و چپ و همچنین با مشارکت احزاب عرب تشکیل یابد و دوران نخست‌وزیری ۱۲ساله نتانیاھو پایان یابد.

اما این جنگ در کنار خشونت‌های بی‌سابقه میان اعراب و یهودیان در بیت‌المقدس و دیگر شهرهای اسرائیل باعث شد مذاکرات تشکیل کابینه به بن بست برسد. امروز اسرائیل بیش از هر زمان دیگر بایدند به فکر برگزاری پنجمین انتخابات در دو سال اخیر باشد. اگر پیش‌بینی‌ها درست باشد و نفتالی بنت پیروز انتخابات شود، کار برای اندک حامیان ایده دو کشور دشوارتر خواهد شد. بنت در میان رهبران اسرائیلی به‌عنوان سرسخت‌ترین مخالف تشکیل کشور مستقل فلسطینی و هوادار جدی الحاق کرانه باختری به اسرائیل شناخته می‌شود. به عبارت دیگر با توجه به واقعیات موجود و نه اولویت‌ها، دولت بایدن رویکرد درستی در پیش گرفته و می‌داند که این مناقشه حل‌نشدنی است و تنها می‌تواند این تعارض را مدیریت کند.»

<div><div></div>ادامه از صفحه ۴</div>	
<div><div></div>مرزبندی‌ها در «جهان بعد»</div>	
<div><div></div></div>	
<div><div></div>باید توجه داشت که ایالات متحده با کمترین هماهنگی با هم‌بیمانان خود در سازمان پیمان اتلانتیک شمالی «ناتسو»، درباره خروج از افغانستان تصمیم به خروج گرفته است و به همین علت شاهد هستیم که این ناهماهنگی حداقل درباره آلمان که همچنان در حال اعزام نیرو به افغانستان است، مشهود است. فرانسه نیز که سال‌هاست در منطقه ساحل آفریقا حضور نظامی دارد، در قبال خروج آمریکا از افغانستان بی‌تفاوت و ساکت نبوده و اعلام کرده است که «پایان یک قرن دخالت خارجی غرب در حال رقم‌خوردن است» که این امر می‌تواند چشم‌اندازی برای آینده پاریس در آفریقا نیز تغییر نشود. در شرایط ژئوپلیتیکی فعلی و تریببات جدیدی که در حال شکل‌گیری است، جای این سؤال هم باقی است که اروپا در کجای معادله جاری قرار دارد؟ اروپای امروز مدتی است که در قبال پیچیدگی‌های رفتاری چین، حالت دفاعی به خود گرفته و تنها به وظایف هم‌بیمان بودن در جناح لیبرال غرب در برقراری همان میزان تحریم‌های آمریکایی‌ها علیه چین و روسیه در قبال ادعای نقض حقوق بشر در این دو کشور عمل می‌کند. به نظر می‌رسد اروپای به‌ظاهر متحده امروز نگران آن است که نتواند خود را درگیر برخوردها و منازعات «بلوک در مقابل بلوک» شرق و غرب ببیند. آقای امانوئل مکررون، رئیس‌جمهور فرانسه، در اظهارنظری قابل توجهی برای راهبرد اروپا در شرایط فعلی اخیرا خاطرنشان کرده است که اروپا باید از «محاصره چین» و «فاصله یکسان‌داشتن با پکن و واشنگتن» اجتناب کند. مفهوم ساده‌تر این بیان، ناتوانی اروپا در ورود به منازعات بین‌المللی را که به ظرفیت‌های مشخصی نیاز دارد، تصویر می‌کند و شاید در چارچوب همین راهبرد بوده است که در سی‌ام دسامبر سال ۲۰۲۰ اتحادیه اروپایی تحت فشار و لابی خانم مرکل، صدراعظم آلمان، موافقت‌نامه سرمایه‌گذاری با چین را به امضا رساند تا دولت آینده آمریکا (بایدن) را در مقابل عمل انجام‌شده قرار داده باشد. همچنین</div>	

سال هجدهم • شماره ۴۰۰۲ • روزنامه شش

<div><div></div>خبر</div>	
<div><div></div>ادامه تنش روسیه با آمریکا و غرب «کشورهای غیردوست» مسکو</div>	
<div><div></div></div>	
<div><div></div>● به دستور ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه، آمریکا و جمهوری چک جزء کشورهای خارجی «غیردوست» با روسیه رده‌بندی شدند. این اقدام در تناقض با پیمان وین است و بر تجارت و توریسم این سه کشور تأثیر منفی خواهد گذاشت. به گزارش دیوچپوله، این رده‌بندی به این معناست که نمایندگی‌های دیپلماتیک میان روسیه و این دو کشور محدود خواهد شد. همچنین جمهوری چک تنها مجاز به استفاده ۱۹ تبعه روسیه خواهد بود. آمریکا مجاز به استخدام تابعین روسیه نیست. این مصوبه در چارچوب اقدامات متقابل جمهوری چک و آمریکا علیه روسیه تصویب شده است. این دو‌کشور اخیرا تعدادی از دیپلمات‌های روسیه را از خاکشان اخراج کردند. در ماه آوریل، ایالات متحده تحریم‌هایی علیه دیپلمات‌های روسیه اعمال کرد. دلیل این اقدام مداخله روسیه در انتخابات سال گذشته آمریکا و نیز حملات هک‌رای روسی در اوت ۲۰۱۴ در یک سال گذشته آمریکا و نیز حملات هک‌رای روسی اعلام شد. جمهوری چک نیز سازمان‌های امنیتی و اطلاعاتی روسیه را در انفجار سال ۲۰۱۴ در یک انبار مهمات در شرق این کشور مقصر شناخته و به همین دلیل دیپلمات‌های روس را اخراج کرده است. مسکو تمامی این اتهامات را رد کرده است. وزارت خارجه جمهوری چک، روسیه را مهمت کرده که «یک قدم دیگر به سمت تنش نه‌تنها با جمهوری چک بلکه با کل اتحادیه اروپا» برداشته است. به گفته این وزارتخانه اما این اقدام روسیه بیش از هرکس به خود این کشور آسیب خواهد زد. تصمیم اخیر روسیه در تناقض کامل با توافق وین درباره روابط دیپلماتیک است. این تصمیم همچنین بر توریسم، تجارت و روابط شهروندان این کشورها با یکدیگر تأثیر منفی خواهد گذاشت.</div>	

ادامه از صفحه ۴

مهم‌ترین مطالبه از رئیس‌جمهور آینده

امروز سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی با آن همه متخصص و سابقه ۲۳ ساله، برنامه‌های توسعه‌اعی را می‌نوسد که فقط ۲۰ تا ۴۰ درصد اهداف آنها محقق می‌شود. پس چگونه این کاندیداهای محترم توقع دارند مردم بر مرکب برنامه‌های نصفه و نیمه آنها سوار شده و در انتخابات، ۴۰ شرکت کرده و به آنها رأی بدهند؟!!!! این ۵۳ بزرگوار که برای تصدی پست ریاست‌جمهوری نامزد شده‌اند باید بدانند که توسعه، محصول ذهن مدیر توسعه‌یافته است. ماھتیر محمد بعد از نوشتن برنامه‌های توسعه‌جمهوری مطالبه می‌شود «برنامه» نیست این برنامه‌ها شروع به جست‌وجو و انتخاب پنج هزار نفر مدیر مجرب کرد و سپس آنها را به آموزش‌های سنگین سپرد تا قادر باشند برنامه‌ها توسعه را در سراسر کشور پیاده‌سازی و محقق کنند. با تاسی از ایشان باید به برخی از این نامزدهای فعلی یادآور کرد که امروز «بحران مدیریت» مهم‌ترین مسئله اساسی کشور ماست که پیامدهای سنگین محرومیت از آن، توزیع فقر بین ۶۰ میلیون نفر یارانه‌بگیر از ۸۳ میلیون نفر جمعیت ایران است. همان‌طور که با یادداشت قبلی اینجانب که در این روزنامه منتشر شد اشاره شد، مشکل اصلی کشورمان ساخت‌افزایی نبوده، بلکه کاملا مفزافزایی است، یعنی ما دارنده بزرگ‌ترین ذخایر نفتعی، گازی، معدنی و… در دنیا هستیم و از این حیث در سال‌های اخیر در بین ردیف ۱۸ تا ۲۲ کشور ثروتمند دنیا جابه‌جا شده‌ایم ولی با کمال تأسف و ناآوری این میدان کشور بوندند که در تبدیل این منابع عظیم به ثروت قابل دسترس برای مردم، عاجز و ناتوان عمل کردند. بنابراین آنچه باید از نامزدهای محترم ریاست‌جمهوری مطالبه می‌شود «برنامه» نیست بلکه «معرفی مدیران» همراه این برنامه‌هاست، یعنی برای هر برنامه که در کشور مصوب شده است، باید از کاندیداهای محترم، مدیر متخصص و مرتبط با آن را مطالبه کرد. فراموش نکنیم که سهیل‌الوصول‌ترین نوع مطالبه از کاندیدای ریاست‌جمهوری مطالبه برنامه آنهاست، زیرا این عزیزان به‌راحتی می‌توانند این خواسته‌شما را با کپی‌برداری از برنامه‌های توسعه‌ کشور تأمین کنند. با‌ضرب اطمینان بالا می‌توان ادعا کرد که ۸۰ درصد برنامه این نامزدها، مشابه هم نوشته شده است. بنابراین می‌بایست از این کاندیداها، مفزافزار سیستم‌شان، یعنی تیم مدیریتی آنها را مطالبه کرد هرچند ما از این بزرگواران توقع آینده در برای ۲۲۰ هزار پست مدیریتی در سه سطح عالی، میانی و عملیاتی کشور مدیر معرفی‌کنند ولی حداقل انتظار داریم که برای ۸۰۰ نفر مدیر سیاسی «موضوع ماده ۷۱ قانون مدیریت خدمات کشوری» یعنی «مقامات مؤثر در حاکمیت» افراد متخصص و کاردان معرفی‌کنند. بنابراین مردم عزیز ایران؛ اگر مشاهده کردید که بین نامزدهای ریاست‌جمهوری کسی توانست دو برابر ظرفیت این مدیران سیاسی به شما مدیر متخصص معرفی‌کند، بداندید و آگاه باشید که او بهترین کسی است که قادر است سکان قوه مجریه را به‌دست بگیرد و کشور را از میان اقیانوس پرتلاطم و امواج سهمگین مشکلات عبور دهد. در غیر این صورت دولت او شرکت سهامی خواهد بود که مراکز قدرت، احزاب، شخصیت‌ها و… با فشار آوردن به ایشان سهم‌خواهی کرده و نهایتا مدیرانی را به او تحمیل می‌کنند که مدل‌های ذهنی آنها با مدل‌های ذهنی آن رئیس‌جمهور بخت‌برگشته منطبق نبوده و باز دوباره همان آش و همان کاسه خواهد شد. یعنی تکرار سه‌دوره‌ای از عملکرد مدیران این قوه که در بالا ملاحظه به نتایج آنها اشاره شد.

^[1] اما این جنگ در کنار خشونت‌های بی‌سابقه میان اعراب و یهودیان در بیت‌المقدس و دیگر شهرهای اسرائیل باعث شد مذاکرات تشکیل کابینه به بن بست برسد

^[2] اما این جنگ در کنار خشونت‌های بی‌سابقه میان اعراب و یهودیان در بیت‌المقدس و دیگر شهرهای اسرائیل باعث شد مذاکرات تشکیل کابینه به بن بست برسد